

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku A. S.

z udziałem K. M.

o rozstrzygnięcie w istotnych sprawach dziecka

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 marca 2023 r.

na skutek wystąpienia Sądu Rejonowego w Rzeszowie o przekazanie sprawy III

Nsm 410/17 innemu sądowi równorzędnemu do rozpoznania (art.44¹ k.p.c.).

**odmawia przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu
do rozpoznania.**

UZASADNIENIE

W piśmie z 27 grudnia 2022 r. uczestnik postępowania K. M. wniósł o wystąpienie przez Sąd Rejonowy w Rzeszowie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy III Nsm 410/17 do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art.44¹ k.p.c. W uzasadnieniu tego pisma podniósł, że postępowanie w przedmiocie rozstrzygnięcia o sprawach dziecka z wniosku A. S. z udziałem K. M. toczy się od 2016 r., nie są realizowane kontakty uczestnika z małoletnią córką Z. S., albowiem jej matka A. S. nie respektuje wniosków ojca dziecka oraz jego prawa do więzi z dzieckiem mimo wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka ze skargi uczestnika.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art.44¹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy może przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z sądem występującym, jeżeli

wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości, w szczególności względ na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego. Ustawa nie definiuje zawartego w przytoczonym przepisie pojęcia „dobro wymiaru sprawiedliwości”; niewątpliwie jednak należy je interpretować w kontekście wartości istotnych dla systemu wymiaru sprawiedliwości z punktu widzenia jego zadań i celów oraz cech, jakimi powinien się charakteryzować, do których należy, między innymi, sprawne, bezstronne i skuteczne zapewnianie obywatelom ochrony prawnej, w tym rozwiązywanie powstałych między nimi sporów. Przytoczony art.44¹ k.p.c. stanowi odstępstwo od konstytucyjnie chronionego prawa obywatela do rozpoznania jego sprawy przez wyznaczony ustawą właściwy miejscowo i rzeczowo sąd (art.45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej), stąd powinien być wykładany ściśle i stosowany ze szczególną powściągliwością. O przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu występuje sąd właściwy do rozpoznania sprawy (art.44¹ § 2 k.p.c.), który w uzasadnieniu swojego postanowienia jest zobligowany do wskazania okoliczności faktycznych oraz ocen prawnych pozwalających Sądowi Najwyższemu na ustalenie, czy istotnie zachodzą przesłanki do zastosowania art.44¹ § 1 k.p.c. w przedstawionej sprawie. Sąd Rejonowy nie uczynił zadość tej powinności; stąd orzeczono, jak w sentencji.